

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRUNG TÂM GD TX TIẾNG HOA

CHUYÊN ĐỀ
“HỌC TẬP VÀ LÀM THEO TƯ TƯỞNG
ĐẠO ĐỨC PHONG CÁCH HỒ CHÍ MINH”

Tuần 2 Tháng 11 Năm 2023

“BÀI HỌC VỀ
CÁCH NÓI, CÁCH DÙNG TỪ”

Ở Bác tỏa ra một sự tươi tắn, mát mẻ, một niềm vui thường xuyên và một tình thương rộng lớn. Tôi hiểu rằng Bác thương yêu và Bác vui thích gặp những đứa con của miền Nam, nơi luôn luôn ở trong tâm của Bác. Tôi lặng nhìn chòm râu Bác, đôi mắt sáng, nụ cười tươi mát đang hấp dẫn tôi đến mức tôi thật sự không còn để ý đến sự có mặt của những người chung quanh.

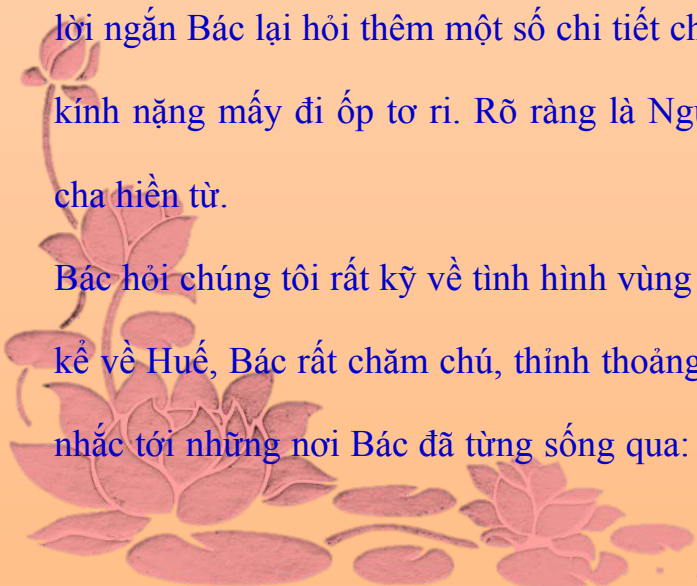
Bác bắt tay anh chị em chúng tôi rồi vui vẻ chỉ ghế mời chúng tôi ngồi. Bác cười mở, chủ động và gần gũi với tất cả đàn con đang quây quần chung quanh Người.

Vào câu chuyện, Bác nói lên một câu nói trang trọng đầy tình nghĩa. Nhìn Thủ tướng Phạm Văn Đồng rồi nhìn sang chúng tôi khấp lớt. Bác nói, giọng chậm rãi, ôn tồn, ấm áp:

- Hôm nay tôi và đồng chí Phạm Văn Đồng thay mặt 20 triệu đồng bào miền Bắc hoan nghênh các cô các chú trong Liên minh ra thăm miền Bắc.

Bác lần lượt hỏi thăm sức khỏe mỗi người chúng tôi. Người hỏi về chuyến đi từ trong vùng giải phóng miền Nam ra đến miền Bắc có an toàn không? Đi bằng phương tiện gì? Đường xá như thế nào? Ăn uống ra làm sao? Bác lại hỏi gia đình của mỗi chúng tôi hiện ở đâu? Có được an toàn không? Sinh sống làm ăn như thế nào? Bác hỏi rất tỉ mỉ, rất thân tình. Chúng tôi không dám nói nhiều về bản thân nhưng khi nghe chúng tôi trả lời ngắn Bác lại hỏi thêm một số chi tiết cho đầy đủ. Thấy tôi đeo kính cận thị Bác hỏi kính nặng mấy đi ốp tư ri. Rõ ràng là Người có sự quan tâm rất mực của một người cha hiền từ.

Bác hỏi chúng tôi rất kỹ về tình hình vùng giải phóng, vùng đô thị bị tạm chiếm. Nghe kể về Huế, Bác rất chăm chú, thỉnh thoảng Bác gợi lại vài kỷ niệm từ của thời thơ ấu, nhắc tới những nơi Bác đã từng sống qua: trường Quốc học, thành nội, chợ Xếp, quán

Ao Hồ, cầu Tràng Tiền... Bác hỏi ở Huế có những chén chè nho nhỏ để trên cái trệt bán mỗi chén một tiền nay còn không? Bác nhắc tới tên vài đường phố cũ ở Huế mà thuở nhỏ Bác đi học ở đây thường qua lại. Trí nhớ của Bác thật dồi dào, Bác Hồ nhắc lại tuổi trẻ của mình bên bờ sông Hương. Giọng Bác thực sự xúc động khi hỏi sông Hương hiện nay còn đẹp không? Đồng bào mình dưới ách Mỹ nguy khổ đến mức nào? Câu nói của Bác dạt dào tình thương vô hạn đối với đồng bào miền Nam và gợi lên trong lòng chúng tôi một nỗi xôn xang căm thù da diết kẻ thù cướp nước và bán nước. Miền Nam! miền Nam còn chưa giải phóng. Chúng tôi xót xa nghĩ tới miền Nam khi đang được ngồi dưới bầu trời miền Bắc, bên cạnh Cha già, hiện thân vĩ đại của độc lập và tự do.

Bác nói bằng lời văn giản dị, ôn hòa, ngắn gọn, cô đúc mà chúng tôi thấy thật là mới mẻ, nhẹ nhàng. Ở vùng tạm bị chiếm miền Nam, cả đến ngôn ngữ cũng bị vắn đục, lai căng, pha tạp. Những lời nói của Bác đối với tôi là cả một bài học lớn về tiếng nói, cách nói, cách dùng từ. Ngôn ngữ của Bác giàu hình tượng, sinh động như trong ca dao tục ngữ. Bác dùng chữ, đặt câu rất giản dị và chuẩn xác. Nếu có ai trong chúng tôi dùng chữ chưa được chuẩn, sử dụng những từ Hán Việt nặng nề, phức tạp, không cần thiết thì Bác nhẹ nhàng vui vẻ chữa lại cho chúng tôi.

Qua cuộc nói chuyện, Bác đánh giá cao những hy sinh gian khổ, những sự tích anh hùng của đồng bào ta ở hai miền với một tấm lòng ưu ái đặc biệt dành cho miền Nam tiền tuyến đầu sóng ngọn gió. Bác nhắc nhở chúng tôi đức tính khiêm tốn và ý chí tiếp tục phấn đấu, đừng tự cao, tự mãn, Bác bảo chúng tôi:

- Giỏi thì có giỏi thật đấy nhưng nói gì thì nói chứ đừng vội kết luận rằng dân tộc Việt Nam ta là nhất thế giới nhé!

Mọi người chúng tôi lấy làm vui được nghe Bác truyền cho bài học khiêm tốn, giản dị mà sâu sắc ấy. Ở gần bên Bác vừa cảm thấy được động viên, cổ vũ khích lệ rất nhiều, đồng thời cũng cảm thấy mình chưa làm được bao nhiêu so với yêu cầu của thực tế và lòng mong muốn của Bác.

• **BÀI HỌC KINH NGHIỆM:**

Bác luôn dạy bảo chúng ta những bài học bổ ích, chỉ bảo ta một cách tận tình và ân cần. Trong Bác không bao giờ le lói ý tự cao tự đại, không hề cho mình là giỏi mà bên cạnh đó là phải luôn biết học hỏi người khác. Đối với Bác học chưa bao giờ là đủ, học người khác cũng là giúp đỡ cho mình, vận dụng quá trình học để chia sẻ cùng mọi người, chưa chắc gì ta đã hơn họ. Với Bác tất cả chúng ta bình đẳng, đừng đề cao cái tôi mà chèn ép người khác.

